

Sznobválasz

VISSZHANG - LX. évfolyam, 38. szám, 2016. szeptember 23.

A kiváló riporter, Tódor János barátom és volt kollégám feddésben részesített a két hét előtti *ÉS* ugyanezen hasábjain (*A bulvár és a sznob*). Tódor kritikáját az váltotta ki, hogy egy tavalyi, a *444.hu*-n megjelent cikkében is idézett mondatot – „addig tart az életem, ameddig az övé” – forrásmegjelölés nélkül „valami bulvárnak” tulajdonítottam egy korábbi cikkemben (*Érzelmes kihallgatási jegyzőkönyv, ÉS, 2016/34., aug. 26.*), amiért az érintettek elnézését kérem. Kellett volna gugliznom, nem tettem, az idézet mézeskalácshuszár-ízű tartalma hozhatta ki belőlem az asszociációt, hogy ez csak a *Blikk* vagy a *Bors* lehetett. Azon egyébként lehet vitatkozni, hogy milyen mennyiségű bulvártartalom kell ma a korszerű médiához, kétségkívül kell bőven, és akkor még a bulvártartalom definíciójával is adósak maradtunk, mindenesetre a *444*-et korszerű médiának tartom, és előkelő helyet foglal el napi médiafogyasztásomban. Tódor szerzőségének megidézése jobban ment volna asszociatívén, ha például válaszol hónapokkal korábbi e-mailes megkeresésemre, melyben közös témánk – a romagyilkosságok – ügyében javasoltam konzultációt. Nem baj, hogy nem válaszolt, szíve joga bárkinek bárkit negligálni, csak ez, legalábbis számomra, visszásabbá teszi a mimózatempót. Ettől még nem szándékosan feledkeztem meg nevének említéséről.